

розвиваючи інститути соціального партнерства, благодійності, спонсорства тощо.

Список використаних джерел

1. Академик В. Геец резко критикует сложившуюся модель социально-экономической политики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www.analitik.org.ua/current\\$comment/social/46b856f68ad42/pagedoc1109_14](http://www.analitik.org.ua/current$comment/social/46b856f68ad42/pagedoc1109_14)
2. Диха М.В. Принципові підходи до визначення стратегії соціально-економічного розвитку держави / М.В. Диха // Економіка України. – 2013. – №2 (615). – С. 29-37.
3. Липчук В. В. Фермерські господарства: стан, проблеми та стратегії розвитку : монографія / В. В. Липчук, Л. Б. Гнатишин, О. М. Кордоба. – Львів : Магнолія-2006, 2010 . – 236 с.

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ ПІДПРИЄМСТВА: СУЧАСНІ ПІДХОДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Грищенко Т. В., Коршикова Р.С.

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Підвищення ефективності виробництва на будь-якому підприємстві є неможливим без раціональної системи управління витратами. На сьогодні існують різноманітні підходи до класифікації витрат, що дещо ускладнює процес запровадження єдиної системи управління витратами на підприємствах, які досить часто обмежуються лише обліком змінних та умовно-постійних витрат.

Рада зі стандартів фінансового обліку США визначає термін «витрати» як відтік або інше використання активів або виникнення кредиторської заборгованості в результаті відвантаження або виробництва товарів, надання послуг або здійснення інших операцій, які є основою життєдіяльності суб'єкта господарювання, та включаються в розрахунок прибутку [1]. Своєю чергою система управління витратами є сукупністю елементів, методів та механізмів,

які діють на конкретному підприємстві та утворюють певну цілісність, що забезпечує узагальнення процесів постачання та використання ресурсів, досягнення поставлених цілей та реалізацію стратегічних планів.

Сучасне управління витратами має базуватися на чітко сформульованих принципах, які кожне підприємство використовуватиме з урахуванням своїх організаційно-економічних особливостей. Як зазначає Дем'яненко С.І., ефективне впровадження системи потребує певного часу задля освоєння її методів та прийомів фахівцями: бухгалтерами, керівниками, галузевими спеціалістами тощо [2]. Оскільки головною метою діяльності будь-якого підприємства є максимізація прибутку, необхідним є постійний аналіз та планування витрат як його невід'ємного компонента.

Вдосконалення системи управління витратами – складний та динамічний процес, що включає в себе управлінські дії з метою досягнення високого економічного результату діяльності підприємства [3, с.7]. Крім того, ефективне управління витратами не завжди повинне бути спрямоване на економію витрат, оскільки найважливішим є раціональне використання ресурсів, тобто одержання прибутку, що виправдовував би понесені витрати, наприклад, шляхом збільшення обсягу реалізації.

На сьогодні підвищення технологічного рівня підприємства, й удосконалення організації його виробництва і праці сприяють зниженню матеріальних витрат і заробітної плати. Зниження витрат сировини й матеріалів досягається шляхом скорочення відходів та втрат під час виробництва та збереження, використання безвідходних технологій або ж зменшенням норми їх використання.

Дослідження динаміки витрат необхідно проводити за статтями витрат, за центрами відповідальності, за стадіями технологічного процесу, за можливістю регулювання витрат, за видами продукції тощо [4]. Тому необхідно розроблювати та впроваджувати докладний робочий план рахунків, що забезпечуватиме як чітке ведення обліку за центрами відповідальності, так і

організацію аналітичного обліку за напрямками, що необхідні для управління витратами.

Вдосконалення системи управління витратами вітчизняних підприємств також потребує відповідного інформаційного забезпечення. Постійні зміни в системі обліку та законодавства, конкуренція на ринку, наявність різних форм власності потребують відповідного інформаційного забезпечення, яке б задовольняло всі рівні управління підприємством та гарантувало ефективну адаптацію до змін зовнішнього середовища.

Наступним кроком є впровадження системи управління витратами на засадах бюджетування, що дозволить швидше довести плани до відома виконавців завдяки узгодженню бюджетів між центрами відповідальності, спростити контроль за рівнем витрат підприємства та організувати рух фінансових потоків на більш якісному рівні. Своєю чергою центри відповідальності необхідно розділити на центри реалізації, центри виробництва, центри запасів готової продукції та центри матеріального забезпечення, центри загальновиробничих витрат та прямих витрат на оплату праці, центр прибутків та збитків, тощо. Запропонований поділ центрів відповідальності забезпечить розмежування функцій управління витратами та забезпечить обґрунтованість прийняття відповідного управлінського рішення.

Таким чином, ефективність будь-якого підприємства прямопропорційно залежить від створення раціональної та об'єктивної системи управління витратами з чітко визначеними напрямками діяльності та обґрунтованими управлінськими рішеннями.

Список використаних джерел

1. Бутинець Ф. Ф. Історія бухгалтерського обліку: навч. посібник / Ф. Ф. Бутинець. – Ж.: Рута, 2001. – 392 с.
2. Дем'яненко С.І. Менеджмент аграрних підприємств: Навч. посібник/ С.І. Дем'яненко – К. : КНЕУ, 2005. – 347 с.

3. Давидович І.Є. Управління витратами: Навчальний посібник/Давидович І.Є. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 320 с.

4. Данилочкіна Н. Г. Контролінг як інструмент управління підприємством / Н.Г. Данилочкіна, Е. А. Ананькіна. – М. : Юнити. – 2001. – 279 с.

ЖИТТЄЗДАТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Гросул В. А.

д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки та управління ХДУХТ

Филипенко О. М.

к.е.н., доцент професор кафедри економіки та управління ХДУХТ

Стале соціально-економічне зростання в Україні може бути досягнуте тільки на інноваційній основі при активному використанні сучасних науково-інноваційних розробок. Активізація науково-інноваційної діяльності є одним з визначальних факторів структурної перебудови та прискорення економічного зростання. Життєздатність підприємства в контексті інноваційного розвитку може бути забезпечена в рамках соціально і екологічно відповідального управління.

В умовах інноваційного розвитку модель життєздатності інноваційного підприємства є модель соціально-екологічного контролінгу, як модель управління, що забезпечує життєздатність підприємства. В основу побудови такої моделі була покладена кібернетична концепція управління [1], яка стосовно до управління підприємством у рамках нової теорії економічних систем зводить кібернетичну модель управління до моделі розробки, прийняття і реалізації управлінських рішень по здійсненню операційної діяльності підприємства. Дана модель є багаторівневою організацію циклів розробки, прийняття і реалізації фундаментальних управлінських рішень по визначенню операційної діяльності підприємства (концепція, програма, проекти, плани, оперативні плани).

В умовах інноваційного розвитку економіки дані рівні організації циклів розробки і прийняття управлінських рішень набувають характер самостійної